

3. Ёщё же не вѣрѹшымъ юмъ ѿ радости и чуда-
шымса, рече юмъ: юмате ли чтò сиѣдно здѣ (г);
ст. 41.

4. Сини же даша єму рѣбы печены часть, и ѿ
пчелъ сотов. ст. 42.

5. И вземъ, предъ ними гадѣ. ст. 43.

ОБѢЩАНІЕ ХРИСТОВО НА УЧЕНИЦИ-ТЫ, ЧЕ- ЩІЕ ИМЪ ИСПРАТИ СВАЛАГО ДУХА.

1. Рече же юмъ: сїлъ суть словеса, таже глаголахъ
ка вами (а), єщє сый съ вами, яко подобаѧтъ скон-
чатися всѣмъ написаннымъ въ законѣ Мѡнсіеовѣ и
прѣорѹщихъ и фалмѣхъ ѿ мнѣ. ст. 44.

2. Тогда ѿвѣрзе юмъ оумъ, разумѣти писанія (б):
ст. 45.

3. И рече юмъ: яко таю писано єсть, и таю
подобаѧше пострадати Христу, и воскресиутъ ѿ мертвыхъ
въ третій денъ, и проповѣдатися во юма єгѡ
покаянію, и ѿпложенію грѣховъ во всѣхъ мзыцихъ,
начено ѿ юрѹсалима. ст. 46—47.

4. Въ же єстѣ свидѣтеліе сиимъ. ст. 48.

5. И се ѿзъ послю ѿкѣтованіе Сїда моегѡ на вѣ-
сы же сѣдните во градѣ юрѹсалимѣ, дондеже ѿвле-
чется силою свыше. ст. 49.

ВѢЗНЕСЕНІЕ-ТО ХРИСТОВО НА НЕВО.

1. Извѣдъ же ихъ вонъ до виданіи: и воздвигъ
ѹцихъ іконы, и благословивъ ихъ. ст. 50.

2. И въстъ єгда благословляше ихъ, ѿтѹпнъ ѿ нихъ,
и возношався на ибо. ст. 51.

3. И тіи поклоняясь єму, и возвратившися во
юрѹсалимъ съ радостию великою (ж). ст. 52.

4. И блажъ вонъ въ цркви, хвалище и благословляше
Бога. (аминь). ст. 53.